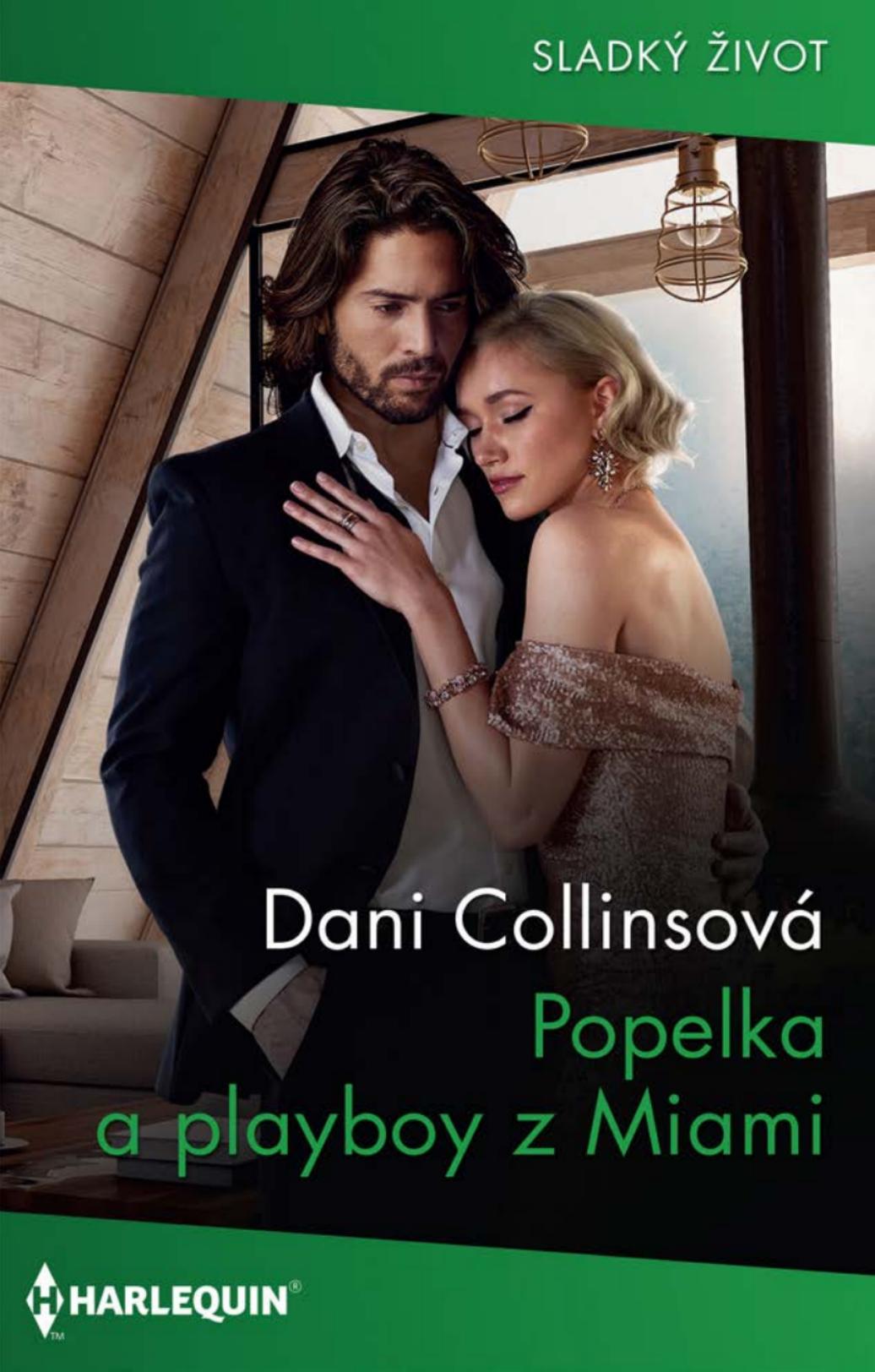

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic scene between a man and a woman in a modern interior. The man has long dark hair and a beard, wearing a dark suit jacket over a white shirt. The woman has blonde hair and is wearing a shimmering, off-the-shoulder dress. They are embracing, with the woman's hand on the man's chest. The background shows a wooden wall and a window with a hanging light fixture.

Dani Collinsová
Popelka
a playboy z Miami

DANI COLLINSOVÁ

POPELKA A PLAYBOY
Z MIAMI

PŘEKLAD

HILDA HANSALOVÁ

Milá čtenářko,

kdy jindy než v květnu – měsíci tradičně spojenému s láskou a zamilovaností – je lepší doba na čtení si příběhů o tom, že láska překoná úplně všechno. A že toho hrdinové a hrdinky šestice knížek z edice Sladký život a Sladký život Duo musejí překonat dost a dost...

Není podstatné, zda jsou hrdiny příběhů Angličané, Američané, Italové, Španělé, Francouzi či Řekové, zda se odehrávají v reálných státech světa, nebo ve vymyšlených královstvích, přihodit by se mohly ... Tedy kdekoliv, kde dojde k tomu, že se lidé, již si jsou navzájem souzeni, odcizí a musejí k sobě zase najít cestu. Kdekoliv, kde může nastat ta chvíle, kdy to, co se zdálo být pevné a nezničitelné, najednou pukne jako prasklý zvon... A to může bohužel kohokoliv potkat kdykoliv...

Ale ne, není třeba být tak pesimistický! Je to sice těžké, ale vztahy mezi lidmi se na rozdíl od prasklého zvonu opravit dají. Stačí chtít. Opravdu chtít a vší silou za to bojovat. Tak jako toho byli schopni hrdinové a hrdinky mých příběhů.

S láskou

Váš Harlequin

Dani Collinsová

**POPELKA A PLAYBOY
Z MIAMI**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Cinderella for the Miami Playboy

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2022

Překlad:
Hilda Hansalová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2022 by Dani Collins
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9100-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9101-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9102-6 (PDF)

PROLOG

New York, před šesti měsíci...

Everett Drake se nudil. Nuda byla to nejhorší, co mohlo muže jako on potkat. Už chybělo málo a nudou by snad umřel.

Bylo jen málo lidí, kteří věděli, že končí, a ti si většinou neodpustili, aby k podání ruky ještě nedodali: *Hodně štěstí a užij si to.*

„Já jsem tak ráda, že už jsi odtamtud odešel,“ prohlásila jeho matka, když uzavřel kariéru tajného agenta a zpravodajce ve službách americké vlády.

On rád nebyl. Byl nespokojený a otrávený. Do Miami se stěhovali muži dvakrát starší než on, aby tam kutili na svých automobilech a rybařili. Byl v pětatřiceti letech na vrcholu sil a měl by dělat něco smysluplného, ale nemohl. Nechtěl. Vlastně se tím trestal, a po právu. *Budu žít, tak jak se žít má. Budu žít, jak žijí normální lidé.*

Tedy – normální lidé s hromadou peněz. Díky nim mohl dělat cokoli, co chtěl. Mohl být zhýralým playboyem. Posledních patnáct let se snažil v rámci utajení jako zhýralý playboy na veřejnosti prezentovat.

Nelákalo ho to. Nelákalo ho cestování, nelákaly ho večírky. K smrti ho to nebavilo. Dokonce ani nemohl

závodit. Z monopostu by ho matka vytáhla za límec a přejela by ho sama.

Vzhledem k momentální depresivní náladě to nepovažoval až za tak špatný nápad.

Nastupoval do letadla, zavazadlo předal stewardovi. Náhradní automobilové díly, které si v New Yorku koupil, už byly bezpečně uložené v nákladovém prostoru.

Ze starého zvyku přelétl pohledem seznam se jmény pasažérů, kteří poletí s ním. Byl tam uvedený jen jeden pasažér jménem Bianca Palmerová. Jméno mu nic neříkalo, ale na tom stejně nezáleželo, jak si hned uvědomil. Už nemusel být trvale ve střehu. Už nemusel dávat pozor, jestli ho někdo nesleduje. Už nemusel pátrat po osobách, které převážely pašované zboží.

Nastoupil do letadla. V hlavní kabině seděla v křesle nalevo od okénka žena, mladá žena. Stačil mu jeden pohled a jeho analytický mozek zaznamenal: pružné tělo a svůdné křivky pod úzkou sukní. Štíhlé nohy zkřížené v kotnících. Bohaté tmavé vlasy uprostřed na pěšinku a vzadu spletené do copu. Hedvábná halenka u krku rozepnutá. Italské značkové boty, drahé zakázkové oblečení. Klipsové náušnice, žádný náhrdelník ani řetízek.

Byla asi o sedm až osm let mladší než on. Pracovala, ale nedělala něco tak střízlivého jako například bankovní úřednici. Bylo to něco tvůrčího. Věděla, jak důležitý je vzhled a že přitahuje pohledy. Byla krásná a dbala na detaily. Střízlivé, ale promyšlené líčení zvýrazňovalo její pravidelné rysy. Na víčkách měla zlaté stíny, jemnými linkami podtrhla kočičí tvar očí. Byla lehce opálená, pleť měla bezchybnou, nos měla rovný a půvabný. Linie brady působila rozhodně, a přesto velmi žensky. Měla široká ústa, rty měla namalované vínově červenou rtěnkou.

Hledala něco v kabelce. Nepřítomně k němu zvedla oříškově hnědé oči. Nesklopila je. Důvod byl zřejmý: sexuálně se přitahovali. Takové věci poznal na první pohled. Věděl, že je hezký, říkalo se to o něm. Byl urostlý, elegantní, vybraně se oblékal. Ona byla krásná a vzrušující a bylo nádherné zjistit, že mezi nimi okamžitě přeskočila jiskra.

V hrudi se mu rozšířila touha jako oblak kouře, který pomalu klesal dolů, přes břicho až ke slabinám.

Viděl, že polkla. Rozšířily se jí trochu zorničky a jako by se ho lehce dotýkala motýlí křídla, cítil její pohled na ramenou, na hrudi, na pevnému břichu. Pak sjela pohledem přes kalhoty k naleštěným botám.

Když se pohledem vracela stejnou cestou zase nahoru, pocítil vzrušení a mrazení v zádech.

„Dobrý den,“ pozdravil.

„Dobrý den.“ Hlas měla příjemně zastřený. Přemýšlel, jestli je to jeho přirozené zabarvení, nebo jestli je to tím, že na sebe tak zareagovali. Odtrhla od něho pohled a zahleděla se na své prsty v klíně. Svírala je a rozevírala.

Jako by dostal pohlavek. Pocit sexuálního vzrušení přehlušil jiný, mnohem výraznější pocit. Vnímал napětí, zranitelnost, strach. *Tajemství*.

Vzadu na krku se mu zježily chloupky, chřípí se mu zachvěla, jako by zavětril něco nepatřičného.

Jeho schopnost rozpoznat v krátké chvíli nebezpečí zachránila jemu i mnoha jiným život častěji, než dokázal spočítat a vždy jen proto, že varovný hlas nikdy neignoroval.

Ne.

Nechtěl cítit sexuální touhu. Zbavil se jí jako něčeho nepotřebného. Už dlouho nepěstoval milostné románky a věděl, že v tom je jeho síla.

Ať už se děje kolem té ženy cokoliv, se mnou to nemá nic společného. Ignoruj to, nabádal se, žij dál svůj život.

Jenže – jaký život? Fádnot jeho další existence ho pravděpodobně zabije rychleji než nebezpečné události, k nimž docházelo v jeho minulém životě.

„Mohu vám přinést šampaňské? Nebo nějaký koktejl?“ oslovila je stewardka.

„Pro mě nic, děkuju,“ řekla.

„Mně kávu,“ požádal Everett a posadil se naproti ní. Byl v pokušení posunout křeslo, aby k ní měl blíž.

Bianca se zadívala do okénka. Everett si všiml, že nemá žádné prstýnky. *Proč jen nemá nějaký zlatý kroužek nebo nějaký prstýnek s diamantem?* říkal si. Možná, že by to jeho myšlenky odvedlo jiným směrem. Možná, že by ho už tak nepřitahovala.

Lhal, jen když to bylo absolutně nevyhnutelné. Nepřipadalo v úvahu, aby se zapletl se zadanou ženou nebo se ženou, která podváděla partnera. Sice předstíral, že je zhýralý playboy, ale jeho sexuální aktivita tomu ani zdaleka neodpovídala.

Když vzal v úvahu ruce bez prstýnku, absenci hororů na rozloučenou před tím, než nastoupila do letadla, jeho libido naléhalo, aby po ní vyjel. *Pokud bude svolná, proč bych s ní nemohl strávit noc?* Nemusel ji vodit k sobě domů, mohli zůstat v hotelu. Byla by to jen jedna noc, jen jedna sklenička, jen večere.

Jen aby zjistil, co je ta žena zač.

Musel si upřímně přiznat, že takhle by to zdůvodnil člověk, který se potýká s problémem. *Zkrátka ne,* znovu se napomenul.

Problém přetrvával. Její přítomnost vnímal celým tělem. Jako by seděl u radiátoru, z něhož sálalo teplo.

Schůdky vytáhli, vchod do letadla se zavřel. Ocitli se v bublině nabitě vzrušeným očekáváním. Všiml si,

že si kouše nervózně ret. Byla pořád otočená k okénku, ale bylo mu jasné, že vnímá každý jeho pohyb. Vyzařovala skoro hmatatelné napětí. Dobře věděl, že na něho vrhá kradmé pohledy, protože on dělal totéž.

Ne, ne, ani náhodou.

Není možné, že špatně interpretoval její chování? Že se mýlil? Že mám potřebu uvolnit sexuální energii, a proto nesprávně interpretuju... zkrátka... protože jsem nadřžený? A proto vidím, co neexistuje? *Možná, že se jen bojí létat?*

Když letadlo začalo rolovat ke startu, podíval se na ni. „Létám s touto leteckou společností velmi často. Její letadla jsou naprosto spolehlivá. Turbulence vůbec nepocítíte,“ poznamenal.

V minulém životě často trousil podobné poznámky, protože chtěl vzbudit dojem, že je sice bohatý, ale majetek zdědil a je mu trochu na závalu. Chtěl se tak vyhnout nepříjemným otázkám, čím se živí. Lidé tak předpokládali, že *ničím*.

Ve skutečnosti vlastnil akcie této letecké společnosti. Obvykle mu bylo lhostejné, co si o něm lidé myslí. Nevěděl proč, ale nechtěl, aby ho tato žena považovala za povrchního budižkničemu. Vypadalo to, že ji svou poznámkou vyvedl z míry. Provinile se na něho podívala, napřímila se a pokusila se o úsměv.

„To je to na mě tak vidět?“

Páni. Její snaha vypadat uvolněně byla tak očividná, jako by hrála poker, vsadila velké peníze a byla si vědoma, že pokud něco řekne, prozradí se.

Jeho logický mozek pracoval na plné obrátky.

Tak s touhle si určitě nic nezačíněj, poradil mu nakonec.

Rovněž mu poradil, aby si položil kotník na koleno druhé nohy, aby skryl vzrůstající erekci. Její rádoby

poklidný výraz ho vydráždil na nejvyšší míru, protože se za ním skrývalo tajemství. Zrychleně dýchala. Ne příliš nápadně, ale viděl, jak se jí mírně zvedala ňadra.

„Dovolte, abych vás rozptýlil,“ navrhl. Pokud by byl vyléčený alkoholik a rozhodl se, že zase bude pít, mělo by to být se vši parádou, ne? Začal by se skotskou whisky nejméně sto let starou. „Letíte do Miami služebně nebo za zábavou? Nebo navštívit rodinu?“

Překvapeně se na něho zahleděla, protože si uvědomila, že ji nejspíš začal balit.

Nechtěl ztrácet čas. Určitě to z jeho výrazu bylo víc než patrné, ale divila se? Přitažlivé ženy byly na sexuální návrhy zvyklé a uměly je v zárodku zadržet. On jejich odmítnutí vždycky respektoval. Uvědomil si, že zadržel dech a čekal na její reakci.

V rozpacích zamrkala, sáhla si na prsteníček druhé ruky a bylo vidět, že zvažuje odpověď.

Aha. Prstýnek na něm sice neměla, ale ani mít nemusela. Něco ji nějakým způsobem svazovalo. Něco, co používala jako štít proti sexuálním návrhům. Škoda.

Tak to bude nejlepší, pomyslel si, ale nevzpomínal, kdy po nějaké ženě tak silně toužil. Zvedl šálek a napil se horké kávy, aby spláchl pachů zklamání.

Avšak nezmínila se o partnerovi. Nesvírala křečovitě opěradlo křesla, nejevila žádnou nervozitu, když zaburácely motory a letadlo nabíralo rychlost. Byla dokonale klidná i ve chvíli, když letadlo vzlétlo a odstředivá síla je vmáčkla do opěradel.

Nemohl si připsat zásluhu na tom, že ji zbavil nervozity. Z něčeho strach měla, ale létání to nebylo. Cítil to hluboko v nitru, ale neměl dost vůle na to, aby to vzal v úvahu. Celý se chvěl touhou dozvědět se, co to je. Takový pocit nezažil už dlouho.

„Nevím, jak na to odpovědět,“ prohlásila, když

vzlétli. „Je to vlastně kvůli tomu všemu. Kvůli obchodu, zábavě i rodině. Nedávno mi zemřela babička.“

„To je mi líto,“ odtušil zdvořile.

„Neznala jsem ji,“ odmítla jeho účast, ale posmutněla. „Když matka otěhotněla a vdala se, babička se s ní přestala stýkat. Snažily jsme se s ní několikrát navázat kontakt, ale bez odezvy. A teď, naprosto neočekávaně, jsem dostala dopis, že mi babička odkázala svůj byt. Letím do Miami, abych ho prodala.“

Tvářila se odevzdaně, ale taky...

Zatraceně, pomyslel si. Znal ten tajnůstkářský pohled. Věřila, že mu na jeho otázku uspokojivě odpověděla, ale něco si nechávala pro sebe.

Ostatně proč ne, vždyť jsme si cizí. Někdy se stávalo, že právě proto se člověk bez výhrad otevřel druhému, ale ne vždycky. Rodinné záležitosti nebyly vždycky jednoduché a spleť rodinné příběhy málokdy poskytly užitečné a ucelené informace.

„To pro vás nebude snadné,“ prohlásil tónem, kterým naznačil, že čeká na pokračování.

„To nebude. Děkuju za účast.“ Zatvářila se rozmrzele. Se staženým obočím pokračovala: „Všichni se domnívají, že to je něco jako výhra v loterii. Ale já bych byla mnohem raději, kdybychom měly normální příbuzenský vztah. Neposlala mi ani pohled, když její dcera zemřela. A teď mě učinila svou dědičkou? Není to divné?“

Možná, že kvůli tomu je tak nervózní a napjatá, pomyslel si. Asi ji trápilo, že má v úmyslu přijmout majetek od někoho, kdo ublížil její matce.

„Nikdy nemůžete vědět, proč si někdo drží bližního od těla. Může to být stud, hněv, tajemství.“

Sebenenávist, pocit viny, dodal v duchu. I to byly důvody, proč se Everett vyhýbal důvěrným vztahům.

„Já vím, ale...“ řekla potichu.

Jejich pohledy se střetly a tentokrát v jejím pohledu zaznamenal větší zájem. Zatrnulo mu ve slabinách. Pátravě se mu zahleděla do tváře, pak pohledem sklouzla k jeho ramenům, hrudi a dolů na boky.

Pohledem zaletěla k jeho levé ruce, jestli tam nemá prstýnek nebo světlejší proužek kůže.

Everett měl několik déletrvajících vztahů. Všechny skončily s největší pravděpodobností kvůli jeho práci. Ale teď měl spoustu času. Viděl, že lehce zrůžověla.

„A vy? Proč letíte do Miami?“

„Žiju tam,“ měl odpovědět, ale staré instinkty ho nutily odpovědět vyhýbavě.

„Mám v úmyslu tam koupit jachtu. Budu ve městě jen přes jednu noc –“

Vždycky chtěl, aby byly jeho úmysly naprosto zřejmé, a to platilo i o času, který jim chtěl věnovat. V tom případě měl zmlknout už před deseti minutami, ale v jeho nitru se odehrával boj. Věděl, *věděl*, že má poslechnout své neomylné instinkty, ale toužil po ní a jeho touha rostla závratným tempem. Byl rozhodnutý ji naplnit.

Chtíč byl silnější než rozum.

„V šest hodin už budu volný a půjdu někam na večeri. Nechtěla byste jít se mnou?“

Naklonila hlavu, jako by zvažovala jeho návrh. Na vteřinu měl dojem, že se dívá na sebe do zrcadla. Ona rozhodně něco skrývala. Skrývala toho mnohem víc, než odhalila.

Byl napjatý. Měl raději chtít, aby jeho návrh odmítla. Stávalo se mu to jen výjimečně, ale když se to stalo, nevadilo mu to. Kdyby ho odmítla ona, byl by zklamaný. Byl by víc než zklamaný, mrzelo by ho to.

Plaše se usmála. „Ráda.“ Naklonila se a podala mu ruku. „Jsem Bianca, mimochodem.“

Když jí stiskl ruku, vzrušilo ho to. Zadržela dech, jako by to na ni mělo stejný účinek. Pustil ji a uvědomil si, že Bianca představuje větší nebezpečí, než jaké v minulosti zažil.

Měl svůj návrh vzít zpět a měl odejít.

„Everett,“ představil se. „Zamluvím stůl v restauraci hotelu, kde bydlím.“

PRVNÍ KAPITOLA

Současnost, Miami

Bianca Palmerová našla práci, již by každý považoval za ideální pro osobu, která se musela skrývat před justicí, reportéry a zkorumpovanými úředníky, na něž justici upozornila.

Ubytovala se v malém, skromně zařízeném bytě, který si pronajala zatím na týden. V kavárničce hned za rohem objevila na stolku prospekt. *Najdeme vám práci*, stálo v záhlaví letáku. *Můžete se na nás s důvěrou obrátit.*

Netušila, co může čekat, když vytáčela uvedené telefonní číslo, ale věděla, že Miami je proslulé prosperující černou ekonomikou. Existovalo tu velké množství společností, které obstaraly práci lidem bez dokladů. Místo pomocnice v domácnosti našla bez průtahů.

Vedoucí zprostředkovatelské kanceláře ani nezvedl obočí, když si přála dostávat plat na ruku. Nabídla mu peníze, pokud jí zaručí nadstandardní diskrétnost a ochranu soukromí. Přijal je jako bonus a dojednal jí přijímací pohovor.

Změnila účes, pokud by se modrý rozcuch dal považovat za účes, ale stejně měla pořád strach, aby ji někdo nepoznal, takže nosila šedé kontaktní čočky